

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroske ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobó se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Slovenecem za pisanko.

Pri gospodi je navada, da si častitajo o velikih praznikih, torej tudi o veliki noči. Pri nas preprostih Slovenceh tega ni, pač pa je ravno o veliki noči navada, da si delimo pisanke. Ne bilo bi lepo, ako bi naš list v tem zaostal. Za običajno pisanko ponuja »Slov. Gospodar« svojim častitim bralcem te-le vrstice, katere preberite in premislite z umom in srcem.

Slovenci so se čez tisoč let več ali manj vedno borili za svoje narodne pravice, zlasti za besedo materino, in tako se bode bržčas leta in leta zanašali; Bog vé, kedaj bode tega bojevanja konec? V tem neprestanem težavnem boju pa nam je treba vstrajnosti in požrtvovalnosti, treba junaške hrabrosti, treba znanjnosti, ako hočemo svoj namen doseči. In kje nam je iskati vira vsem tem lastnostim? Ta neprecenljivi in neizčrpni vir je Bog sam in njegova sveta vera. Mi se borimo za pravico, in trdno smemo tedaj upati pomoči od vladarja vseh vladarjev. Da pa smemo upati v njegovo pomoč, ostati moramo zvesti Bogu in sveti veri, ki je, kakor pravi veliki škof Strossmayer, večni izvir vsake luči, vsake prave svobode, vsake prave moči, vstrajne zmage in slave. Naj ima narod vse, kar skriva v sebi svet, pa naj nima svete vere, izgubljen je, posvečen je smrti in propasti; pa naj nima narod ničesar, ali če je znal v srcu in duši svoji začuvati nepokvarjeni dar svete vere, pa naj so ga protivniki tudi mrtvim in zakopanim proglasili, prišel bode gotovo dan, ko bode on ustal in vrnil se v novo, slavno življenje. Tako Strossmayer.

Ali je tedaj mogoče, da bi ta neprecenljivi, ta nebeski dar zametavali, ki nam je edini porok vse časne in večne sreče naše in našega naroda? Sploh je znano, da se Slovenci, ki postane nezvest veri očetov, izneveri tudi svojemu narodu in jeziku ter postane odpadnik in naš najhujši sovražnik; kajti v resnici veren Slovenec ostane vsikdar tudi dober narodnjak.

Kako razmerje naj vlada med vero in narodnostjo, razkril nam je nepozabni Slomšek v teh-le v resnici nesmrtnih besedah: »Vrli Slovenci, ne pozabite, da ste sini matere Slave; naj vam bo drago materino blago: sveta vera in pa beseda materina! Prava vera bodi vam luč, materin jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike!« Takšna bodi torej podlaga našemu napredku! Ljubezen do vere in naroda prešinja naj vsakega Slovenca in iz te ljubezni naj izvirajo dela v pozdigo in proslavo naroda našega. Ker je prava Kristusova vera edino le ona, katero uči sv. katoliška cerkev; zaradi tega na katoliško-slovenske podlagi delujmo in držoč se gesla Slomškovega sezidali bodemo veličasten katoliško-slovenski narodni dom, postavljen iz vseh vernih in zvestih slovenskih src. Ta

dom bode naša moč in slava, naša nepremagljiva trdnjava, ta dom bode tabor miru in zlate sloge.

Velika noč je tu — zmagoslavno Kristusovo ustajenje in zopet iz milijonov src puhte goreče prošnje proti nebesom pred prestol Vzveličarja. In naš pobožni slovenski narod gotovo ni najzadnji, ki prosi rešitve iz trpljenja in iz sovražnikovih rok, ki želi — ustajenja. Zato pa se trdno držimo sv. vere, ljubimo svojo domovino in svoj jezik ter v tem smislu odločno postopajmo in neumorno delujmo, in naš narod bode kmalu srečnejši, kajti

Tedaj bo rešitve mu zor zažarel,
Napočil mu dan bo vstajenja.

Imenitna razsodba.

Sedanja volilna postava je vrezana na kopito liberalcev; zato je njim lahka zmaga skoraj pri vseh volitvah, jako težka pa je za konservativce in še posebej za slov. konservativne volilce. Tako pa je prišlo, da so v začetku ustave prišli blizo vsi zbori, kar jih je postavila ustava, v roke liberalcev in v teh so liberalci delali radi za to, da si obdržijo oblast, če je mogoče, za vselej v svojih rokah. Ako so videli, da bi se kedaj utegnili jim izvit iz rok, brž so si napravili novo postavo, vsled katere ni več za-nje nevarnosti. Kjer pa ni šlo z novo postavo, tam so postavo samo tako razlagali, da je njim stregla in vlada, tudi v rokah liberalcev, ni jim tega branila, sem ter tje še je sama njih v tem podpirala.

Izgled za to nam daje n. pr. postava v okrajnih zastopih; ona streže vsa liberalcem, ali pri velikem posestvu jim vendar-le izpodleti lahko, ako se postava prav in po nje besedi razlaga. Po tej postavi ima v velikem posestvu pravico voliti, kdor plačuje davka za zemljišče in hišo 60 gld. brez priklad. In poglejmo sedaj, kako so si liberalci to določbo postave razlagali! Kdor je imel le 3 kr. davka za zemljišče, pa toliko davka za hišo, da je imel vsega davka 60 gld., tak je bil veliki posestnik in je imel pravico voliti v velikem posestvu pri okr. zastopu.

Vsakdo pa torej lahko zna, da je bilo to na korist prebivalcem po mestih in ker so le-ti skoraj vsi nemškutarji, na škodo slov. ljudstvu. Okr. zastopi so prišli tako pa tudi blizo vsi v roke nemškutarjev, ker je skupina obrtnikov tudi po svoji večini v mestih in torej zoper kmečke volilce. Slov. rodoljubi so to videli in so, vsaj v Celju, z uspehom ugovarjali. Tu so narodni volilci po dr. Ivanu Dečko leta 1889 dosegli, da je upravna sodnija na Dunaju izbrisala 70 mestjanov v Celju iz vrste velicoh posestnikov, saj velika hiša pač ni veliko zemljišče, tako veliko posestvo, o katerem govori po-